

netop til Indqvarteringsvæsenet, saa kunde det vel hænde sig, at, hvis Afløsning engang fandt Sted, Sagens Stillning da kunde være saaledes, at det ikke kunde være Noget, som i og for sig kunde være videre ønskeligt for Kjøbstæderne, men at det blev til en reen Formsag, at Indqvarteringen gik over til Staten, istedetfor at den forhen har været en Communal-sag. Hvad forresten Indqvarteringsfondet betræffer, da skal jeg tillade mig at udtale den Mening, at dette Fond nægteligt tilhører Kjøbstæderne, men jeg mener ogsaa, at det tilhører alle Kjøbstæderne, og ikke blot de beqvarterede. Det er i det Andragende, som af min ærede Sidemand (Ordf.) er blevet indleveret fra Helsingør, blevet udtalt, at Fondet skal tilhøre alene de beqvarterede Kjøbstæder, og det hedder heri: „thi, dersom bemeldte Kjøbstæder havde erholdt hele den Lettelse i Indqvarteringsudgifterne, hvilket det var muligt at give dem af Indtægten fra Indqvarteringshjælpeffatten, saa vilde Fondet ikke have kunnet samles, og det er selvfølgelig det Offer, de beqvarterede Kjøbstæder have bragt Indqvarteringsvæsenet, hvilket det skylder sin Tilværelse“. Dette kan jeg ikke erkjende for rigtigt, thi jeg troer ikke, her kan være Tale om de Lettelser, som det var muligt at give de beqvarterede Kjøbstæder; her kunde kun være Spørgsmaal, om de virkelig havde erholdt den Lettelse, som ifølge Lovgivningen var dem tillagt, og det have de virkelig erholdt. (Ordf.: Nei!) Jo, de have erholdt den Lettelse, som ved Lovgivningen er dem tilstaaet. (Ordf.: Nei!) Dette Fonds Begyndelse er grundlagt med 14,000 Rbd., og, naar man vil vide Oprindelsen til disse 14,000 Rbd., da er det ingenlunde, fordi der blev taget Noget fra de beqvarterede Kjøbstæder, men en Følge af Indqvarterings successefulde Formindkelse i nogle Aar; fordi Indqvarteringen blev mindre, maatte Godtgjørelsen ogsaa blive mindre. De beqvarterede Kjøbstæder fik, hvad de skulde have, men, da der var lagt til Grund for Generalligningen en Beregning af langt større Betydning, end der virkelig fandt Sted, saa fulgte naturligviis heraf, at de beqvarterede Kjøbstæder ikke kunde efter de gjældende Lovbestemmelser være berettigede til det fulde Beløb, som de ikke beqvarterede Kjøb-

stæder maatte betale i Genhold til General-ligningen. Man kunde altsaa næsten fristes til at vende det om, og sige: det er skeet ved Hjælp af de ubeqvarterede Kjøbstæders Bidrag, forsaavidt der har været Overflud fra det, der tilkom de beqvarterede Kjøbstæder. Men Sagen forholder sig imidlertid ligesaakaldt saaledes, idet nemlig Indqvarteringsfondet tilhører alle Kjøbstæderne, der maae betragtes som en Heelhed. Det fremgaaer ogsaa af Resolutionen af 13de Januar 1804, thi den siger, at, forsaavidt det ikke blev bestemt, at Renterne skulde opsamles, hvilket skulde være den almindelige Regel, saa skulde de tjene til Understøttelse, ikke blot, naar en ubetydelig Forøgelse ved Indqvarteringen indtraf en kort Tid, altsaa for de beqvarterede Kjøbstæder, men ogsaa, naar der indtraf Tilfælde, som foranledigede, at en By maatte i nogen Tid fritages for Indqvarteringsbyrde, uden at kunne betale Noget til Hjælp; det var altsaa en Skattelettelse for de ubeqvarterede Byer, og Fondet var saaledes ogsaa beregnet til Fordeel for dem. Man kan heller ikke indvende, at der er taget Noget fra de beqvarterede Kjøbstæder, da deres Godtgjørelse blev nedsat fra en Trediedeel til en Fjerdedeel; thi, om det maa ske end var for lidt, der derved blev dem tilstaaet, saa var det dog en Bestemmelse, Lovgivningen tog, og som forresten ikke var saa uretfærdig, thi den blev tagen paa samme Tid, som Dvarteerpengene bleve forøgede ved Frd. af 15de Novbr. 1816, og altsaa de forhøiede Dvarteerpenge, som samtidigt dermed fandt Sted, satte Forholdet igjen noget tilbage til den Trediedeel, som de beqvarterede Kjøbstæder tidligere havde havt. — Man kan heller ikke sige, at hvis Fondet var bleven anvendt til at opbygge Caserner, saa vilde det være kommet de beqvarterede Kjøbstæder tilgode, og ikke andre; thi det følger naturligtviis af sig selv, at, hvis disse Caserner vare blevne opbyggede, vilde de beqvarterede Kjøbstæder ikke have kunnet beregne sig deres Dvarteerpenge som forhen, men det, at de ingen Dvarteerpenge havde at betale, det maatte da naturligviis have kommet de ubeqvarterede Kjøbstæder tilgode. Endelig troer jeg ogsaa, at det vilde være aldeles umuligt at sige, hvad der skal kaldes beqvarterede og ubeqvar-